

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/222/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218010376
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2218010376.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.3.2024, č.k. 1T/40/2018 - 348, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.05.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z
a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Streda (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo dňa 25.3.2024, č.k. 1T/40/2018 – 348 rozhodol takto:

„Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., bytom C. B., D. A. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nariaďuje výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/40/2018, právoplatný dňa 25.04.2018.

Podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdený sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.“

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú následne odôvodnil cestou obhajkyne nasledovne (skrátene):

2.1. Obhajoba vytýka prvostupňovému súdu, že nevypočul navrhovanú svedkyňu - matku odsúdeného E. B., ktorá by mohla dosvedčiť výnimočnosť prípadu odsúdeného a výnimočnosť všetkých okolností prípadu, ktoré viedli k tomu, že napokon jej syn bol odsúdený prvostupňovým súdom. Ak by súd navrhovanú svedkyňu vypočul, je obhajoba toho názoru, že mohol dôjsť k inému verdiktu a mohol nariadený probačný dohľad odsúdeného ponechať v platnosti aj na dlhšiu dobu, uložený trest mu nepremeniť napriek tomu, že odsúdený svojim konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Keďže prvostupňový súd tento dôkaz nevykonal nemohol sa dozvedieť o výnimočnosti okolností prípadu, za ktorých došlo k odsúdeniu odsúdeného a jeho následnému konaniu v skúšobnej dobe.

2.2. Výnimočnosť okolností prípadu spočívala v zážitkoch odsúdeného z nezdravého rodinného prostredia, ktoré ho obklopovalo od jeho útleho veku, pretože vyrastal v rodinnom prostredí pri despotickom otcovi, ktorý požíval alkoholické nápoje a neustále držal „v šachu“ celú jeho rodinu, vrátane jeho matky a ktoré prostredie zanechalo na ňom značné psychické následky, ktoré nezvládal a sám sa vydal na cestu sebazničenia, neovládal sa a požíval nedovolené látky a v takom stave sa v prvom rade vyvršoval na svojej matke, ktorá mu bola najbližšia.

2.3. Z týchto dôvodov jeho matka, aby zastavila jeho psychický pád, bola nútená podať na neho trestné oznámenie, pretože bola informovaná na polícii, že v prípade podania trestného oznámenia ho bude možnosť liečiť zo závislosti, k čomu spelo trestné oznámenie matky odsúdeného. I tieto vyššie

uvedené okolnosti prípadu odsúdeného by komplexne mohla dosvedčiť pred súdom pani E. B. – matka odsúdeného, k čomu však nedošlo, pretože prvostupňový súd odmietol tento dôkaz vykonať.

2.4. Pani E. B. doručila mailom písomné vyjadrenie, ktoré adresovala aj súdu k jeho spisovej značke a z týchto vyjadrení obhajoba dedukuje výnimočnosť prípadu odsúdeného a pri správnom hodnotení prejavu matky odsúdeného je možné dospieť aj k prípadnému inému rozhodnutiu, než ku ktorému dospel prvostupňový súd. Matkou odsúdeného opísané dôvody vo vyjadrení zakladajú v obhajobe presvedčenie, že existujú výnimočné okolnosti, pre ktoré by súd mohol rozhodnúť vo veci inak, s tým, že odsúdenému by nenariadil výkon trestu odňatia slobody na podklade rozsudku č. 1T/40/2018, ale mohol predĺžiť nariadený probačný dohľad, ako aj určiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo ďalšie povinnosti. Sťažnosťou sa odsúdený domáha nápravy a zmeny napadnutého rozhodnutia v navrhovanom smere.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Na podklade podanej sťažnosti Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe 5 rokov podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom prvostupňového súdu zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 1T/40/2018, právoplatným dňa 25.04.2018.

7. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený, hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, túto možnosť a šancu počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevyužil a dostal sa do rozporu so zákonom, dopustil sa trestných činov, za čo bol právoplatne odsúdený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11.08.2019, sp. zn. 0T/205/2019, právoplatným 11.08.2019 za skutok právne kvalifikovaný ako prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 10.08.2019,

- rozsudkom Okresného súdu Galanta z 25.11.2020, sp. zn. 27T/43/20 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/30/21, právoplatným 22.03.2022 za prečin podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 10.08.2019. Uvedeným rozsudkom bol odsúdenému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/205/2019.

8. Prvostupňový súd konštatuje, že ak odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienené odsúdenie nesplnilo svoj účel a že podmienené odložený trest treba vykonať. U odsúdeného teda nemožno hovoriť o vedení riadneho života, a z toho dôvodu súd rozhodol tak, že odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom prvostupňového súdu zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 1T/40/2018, právoplatným dňa 25.04.2018 a zároveň zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje aj napadnutý výrok za vecne správny.

11. Sťažnostný súd má na základe skutočností zistených prvostupňovým súdom za dostatočne preukázané, že odsúdený v stanovenej skúšobnej dobe nevedol riadny život a preto prvostupňový súd

postupoval správne, keď v súlade s § 52 ods. 1 Trestného zákona nariadil odsúdenému trest odňatia slobody vykonať tak, ako je to vyššie uvedené. Prvostupňový súd v tomto smere dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre správnosť výroku napadnutého uznesenia.

12. Za situácie, keď sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil 2 úmyselných trestných činov, za ktoré mu bol navyše uložený súhrnný trest odňatia slobody, ktorý následne vykonal, má sťažnostný súd za to, že ide o závažné a najmä úmyselné porušenie podmienok podmiennečného odkladu výkonu trestu a je nevyhnutné na odsúdeného pôsobiť nepodmiennečným trestom odňatia slobody, aby bol naplnený požadovaný preventívny a výchovný účinok uloženého trestu. Opakované spáchanie úmyselnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nie je možné vyhodnotiť inak, iba tak, že odsúdený nevedol riadny život.

13. Sťažnostný súd sa taktiež stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu v tom smere, že odsúdenému už raz bola poskytnutá šanca, aby za spáchanú trestnú činnosť nemusel vykonať nepodmiennečný trest odňatia slobody a mal možnosť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia preukázať polepšenie a skutočnosť, že uložený podmiennečný trest odňatia slobody mal na neho požadovaný vplyv, poučil sa a ďalej už bude viesť riadny život. Skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil ďalšieho protiprávneho konania, a to opakovane, svedčí o tom, že predchádzajúce potrestanie nespĺnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatelia ako dostatočné a účel trestu je v prípade odsúdeného možný dosiahnuť len jeho výkonom.

14. Prvostupňový súd postupoval správne aj vtedy, keď odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

15. Pokiaľ ide o námietky obhajoby voči postupu súdu, ktorým tento odmietol vykonať navrhovaný výsluch svedkyne (matky odsúdeného), ktorá v trestnej veci vedenej na prvostupňovom súde pod sp. zn.: 1T/40/2018 vystupovala v procesnom postavení poškodenej, možno súhlasiť, že tento dôkaz je pre rozhodovanie súdu nepodstatný, pričom úvahu prvostupňového súdu je nutné doplniť predovšetkým v tom smere, že skutočnosť, ktorá sa mala vykonaním dôkazu preukázať, sa primárne vôbec netýka obdobia skúšobnej doby. Obhajoba namieta skutočnosti z detstva odsúdeného, ktoré existovali už v čase konania a rozhodnutia súdu o uložení podmiennečného trestu. Inými slovami odsúdenému bol právoplatne uložený trest po zohľadnení okolností skutku, ale aj okolností sa strane páchatelia (aktuálne odsúdeného), pričom aktuálne odsúdený tento trest akceptoval a brojí okolnosťami, ktoré nastali dávno pred započatím skúšobnej doby, ktoré mu už mal zohľadniť prvostupňový súd v konaní pred právoplatným ukončením trestnej veci rozsudkom a ak tak neurobil, mal odsúdený možnosť sa domáhať nápravy (čo neučinil). Okolnosti, ktoré naznačuje obhajoba, nemôžu byť v tomto kontexte a pri zohľadnení času ich vzniku (detstvo odsúdeného, ktorý má aktuálne 36 rokov a skutky, ktoré odsúdený spáchal v skúšobnej dobe sa udiali po dovŕšení 30 rokov života odsúdeného) výnimočnými okolnosťami, odôvodňujúcimi predĺženie skúšobnej doby, resp. iný postup ako nariadenie výkonu nepodmiennečnej formy uloženého trestu. Tvrdené skutočnosti nie je možné zohľadniť v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Medzi povinnosťmi odsúdeného, ktorému bol uložený podmiennečný trest patrí predovšetkým viesť riadky život a pre tento účel sa dostatočne vysporiadať aj s vlastnými povahovými črtami, bez ohľadu na to, či sú tieto vrodené, alebo získané (hoci aj napríklad) nevhodnou výchovou.

16. Za zmienku stojí aj fakt, že u odsúdeného išlo sčasti aj o špeciálne recidívnu trestnú činnosť, nakoľko v pôvodnom trestnom konaní (pod sp. zn.: 1T/40/2018) bol odsúdený za vydieranie za účelom poskytnutia motorového vozidla, v súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a v priebehu skúšobnej doby bol odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia (vzhľadom na vedenie motorového vozidla napriek uloženému zákazu činnosti) navyše v súbehu s prečinom drogovej povahy. Aj z tohto dôvodu nevidí sťažnostný súd v danej trestnej veci existenciu výnimočných okolností na strane odsúdeného, ktorých sa domáha obhajoba.

17. S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.